

वेधनी, स्त्री, (विधतेऽनयेति। विध+ल्यट्। स्त्रियां ङीष्।) हस्तिकर्णवेधनाख्यम्। इति त्रिकाण्डशेषः। मेधिका। इति भावप्रकाशः।
 वेधसुखः, पुं, (वेधे वेधने सुखः श्रेष्ठः।) कर्कुरः। इति राजनिर्घण्टः।
 वेधसुखः, पुं, (वेधसुख+खार्थे कन्।) हरिद्रा-
 वृक्षः। कांचा हलदि इति ख्यातः। तत्पर्यायः।
 कर्कुरः, २ द्राविडकः ३ काव्यकः ४ काव्यकः ५। इत्यमरभरतौ।
 वेधसुखा, स्त्री, (वेधे सुखा।) कस्तूरी। इति राजनिर्घण्टः।
 वेधसं, स्त्री, ज्ञातार्थम्। अङ्गुष्ठमूलम्। इति शब्दचन्द्रिका।
 वेधाः, [सु]पुं, (विधधातीति। वि+धा+“विधानो वेधश्च।” उणा० ४। २२४। इति अविः। वेधादेशश्च सोपसर्गाधातोः।) ज्ञाता। (यथा, रघुः। १। २६।
 “तं वेधा विदधे नूनं महाभूतसमाधिना। तथाहि सर्वे तस्यासन् परार्थकफला गुणाः।”) विष्णुः। इत्यमरः। (शिवः। यथा, हरिवंशे भविष्यपर्वणि। १५। १२।
 “नमस्ते शितिकण्ठाय नीलश्रीवाय वेधसे।”) सूर्यः। इति शब्दरत्नावली। पण्डितः। इति विश्वः। श्वेतार्कवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका।
 अनन्तपुत्रः। यथा,—
 “इच्छाकुर्व्येष्टदायादौ मध्येष्टमवाप्रवान्। सुदुन्वस्य प्रतिष्ठानं तस्य पुत्रः पुरुरवाः। नरिष्यतः शुकाः पुत्राः शक्रं चक्षुसदाहृतम्। नाभागस्याम्बरीषीभूतं सचक्षं पार्थिवं ततः। कोटवे वार्धकं चैवं रणवृष्टिर्भूत ह। श्रयतिर्मिथुनन्तासीदन्तो नाम विप्रतः। सुकन्या नाम कन्या च या प्रज्ञी यादवस्य च। अनन्तस्य च पुत्रोऽभूत् वेधो नाम महाप्रसूः। आनर्त्तविषये तेन पुरी कुशस्थली कृता।” इति वल्किपुराणे सागरोपाख्याननामाध्यायः। (प्रजापतिर्देवादिः। यथा, कुमारः। २। १४। “परतोऽपि परश्चापि विधाता वेधसामपि।” चि, मेधावी। इति निघण्टुः। ३। १५। विविध-
 कर्ता। यथा, ऋग्वेदे। ५। ४३। १२।
 “आ वेधसं नीलपृष्ठं दृष्टवन्तम्।”
 “कौटुशं देवं वेधसं विविधकर्तारम्।” इति तद्वाक्ये सायणः।
 वेधिनः, पुं, (विध+णिच्+क्तः।) कारित-
 विद्धः। क्तिन्नः। इत्यमरः।
 वेधिनो, स्त्री, (विधति लचमिति। विध क्तिन्नीकरणे +णिनिः। ङीष्।) रक्तपा। इति शब्दरत्ना-
 वली। जोक इति भाषा। मेधिका। इति राजनिर्घण्टः।
 वेधी [न] त्रि, (विधतीति। विध क्तिन्नीकरणे +
 णिनिः।) वेधकर्ता। (यथा, महाभारते। ५। २६। ३०।
 “तेषामन्वीणि कर्णं न नासिकाश्चैव मायया।

निमित्तवेधी स मुनिरौषीकाभिः समर्पयत्।”) वेधविशेषः। विधधातोर्लृप्तप्रत्ययेन वेधशब्दा-
 दस्यर्थे इन्प्रत्ययेन वा निष्पन्नः। अन्वयेतसे,
 पुं। इति राजनिर्घण्टः।
 वेधं, स्त्री, (विध+ल्यट्।) लक्ष्यम्। इति जटा-
 धरः। (यथा, मार्कण्डेये। ४२। ७।
 “प्राणो धनुः शरीरं ह्यात्मा ब्रह्म वेधमनुत्तमम्।
 अप्रमत्तेन वेद्यं शरवत् तन्मयो भवेत्।”)
 वेधनीये, त्रि। यथा,—
 “वट्कर्णोत्पत्तिमाश्रज्य मानोः शुद्धा समेऽपि
 च।
 कर्णो वेधो न दोषः स्यादप्यथा मरणं भवेत्।”
 इति मूलमासतत्त्वम्।
 वेनः, पुं, (अजतीति। अज गतौ+“धापृवस्य-
 व्यतिश्वी नः।” उणा० ३। ३६। इति नः। अजते-
 र्वीभावः।) प्रजापतिः। इत्युणादिकोषः।
 (पृथुराजपिता। यथा, मार्कण्डेये। २७। १५।
 “हृत्मेजं तथा लोभात् मदादेनं द्विजैर्हृतम्।”
 अस्यान्यदिवरणं ऋग्वेद्यानवेणशब्दे द्रष्ट-
 व्यम्। देवविशेषः। इति निघण्टुः। ५। ४। २४।
 यथा, ऋग्वेदे। १०। १२३। १।
 “अयं वेनश्चोदयन् पृथिव्यां।”
 “वेनः कान्तः एतत्संज्ञो मध्यमस्थानो देवः।”
 इति तद्वाक्ये सायणः। अजति गच्छत्यनेन
 स्वर्गमिति। यज्ञः। इति निघण्टुः। ३। १७२।
 चि, मेधावी। इति निघण्टुः। ३। १५। ५। यथा,
 वाजसनेयसंहितायाम्। १३। ३।
 “सौमतः सुरचो वेन आवः।”
 “वेनः कामनीयो मेधावी वा।” इति तद्वाक्यम्।
 कामयमानः। यथा, ऋग्वेदे। ८। ८६। ५।
 “आयन्मा वेना अरुहन्तस्य।”
 “वेनाः कामयमानाः।” इति तद्वाक्ये सायणः।
 वेना, स्त्री, (वेन शब्दे संभक्तौ वा+“वनेरिचो-
 पधायाः।” उणा० ३। ८। इति नः उपधाया
 इत्यच्।) नदीविशेषः। इति सिद्धान्तकौमुद्या-
 मुणादिरुपः। (यथा, महाभारते। ३। ८८। ३।
 “वेना भौमरथौ चोमे नदी प्रापभवापहे।”)
 वेपः, टु ऋ ड चले। इति कविकल्पद्रुमः। (भा०-
 आत्म०-अक०-सेट्।) चलः कम्पनम्। टु,
 वेपयुः। ऋ, अविपेयत्। रु, प्रपते वायुना वृक्षः।
 इति दुर्गादासः।
 वेपः, [सु] स्त्री, (वेप क०त्यने+“सर्वधातुभ्यो-
 ऽनुन्।” उणा० ४। १८८। इत्यनुन्।) अन-
 वयम्। यथा,—
 “स्याहलज्योतिषोः स्त्रीवं वचो वाच्य धातुषु।
 भेदो वेपोऽनवद्येऽथ सभायाश्च सदो न ना।”
 इत्युणादिकोषः।
 (विरेपः। इति साधुपाठः। इत्युज्ज्वलः। ४।
 १८६। ३३। कर्म। इति निघण्टुः। २। १। ५।
 यथा, ऋग्वेदे। १०। ४६। ८।
 “प्रजिह्वया भरते वेपो अविः।”
 “वेपः कर्णनामेतत्।” इति तद्वाक्ये सायणः।)

वेपयुः, पुं, (वेपनमिति। वेप+“द्वितोऽयुच्।”
 ३। ३। ८६। इति अयुच्।) कम्पः। इत्य-
 मरः। (यथा, गीतायाम्। १। २६।
 “वेपयुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते।”)
 वेपनं, स्त्री, (वेप+ल्यट्।) कम्पनम्। इति
 शब्दरत्नावली। (यथा, सुश्रुते शरीरस्थाने
 १० आध्यायः। “तत्र विद्वस्य क्रोशनविनमन-
 मोहनभ्रमणवेपनानि मरणं वा भवति।”)
 वेमः, पुं, वापदक्षः। यथा,—
 “वापदक्षः पुंसि वेमा वेमो ना वेम न हयोः।”
 इति शब्दरत्नावली।
 वेमा, [न] पुं, (वयत्यनेनेति। वे+“वेणः सर्वञ्च।”
 उणा० ४। १४६। इति इमनिन्।) वापदक्षः।
 इत्यमरभरतौ। (यथा, नैषधे। १। १२।
 “चितान्शुवर्णैर्व्ययति स्म तदयुगे-
 र्मेहासिवेणः सहस्रवरी बहुम्।”
 अर्जुनादिवात् स्त्रीबल्लोऽपि। यथा, वाज-
 सनेयसंहितायाम्। १६। ८६।
 “नमहुर्धोरस्रसं न वेम।”)
 वेरं, स्त्री, शरीरम्। वासौक्यः। कुङ्कुमम्। इति
 मेदिनी।
 वेरकं, स्त्री, कर्पूरम्। इति हारावली।
 वेण, ऋ चाले। इति कविकल्पद्रुमः। (स्वा०-पर०-
 सक०-सेट्।) ऋ, अविपेयत्। इति दुर्गादासः।
 वेण, तु क कालार्थे। इति कविकल्पद्रुमः। (अदन्त-
 चुरा०-पर०-अक०-सेट्।) कालार्थः कालो-
 पदेशः। अविपेयत्। कालमित्यतया गमकः।
 एतावती वेलेति कथितवानित्यर्थः। इति दुर्गा-
 दासः।
 वेनं, स्त्री, उपवनम्। यथा, हेमचन्द्रे।
 “अपोपाभ्यां वनं वेनमारामः क्तिन्ने वने।”
 वेला, स्त्री, (वेत्यतेऽनयेति। वेल+गुरोश्च हलः
 इत्यः। ततश्चाप।) कालः। तत्पर्यायः।
 समयः २ चक्षः ३ वारः ४ अवसरः ५ प्रस्तावः
 ६ प्रक्रमः ७ अनन्तरम् ८। इति हेमचन्द्रः।
 तत्परिमाणानि यथा,—
 “अक्षिपक्षपरिच्छेपो निमेषः परिकीर्तितः।
 दौ निमेषौ चुटिनां हे चुटौ तु लवः स्फुटः।
 हिलवः चक्ष इत्युक्तः काष्ठा प्रोक्ता दश चक्षः।
 दश काष्ठाः किला नाम तत्संख्या स्याच्च
 नाङ्किका।
 घटिके हे सुवर्तनः स्यात्तस्मिंश्चाला दिवादिनाम्।
 चतुर्विंशतिवेलाभिरहोरात्रं प्रचलते।
 सूर्योदयादि विज्ञेयो सुवर्तनानां क्रमः सदा।
 पश्चिमादहोरात्रादि होराणां विद्यते क्रमः।
 ज्ञेयं पित्रामहोरात्रं पचौ क्षणवितानितौ।
 चिंशता च दिनेर्मासौ हिमास ऋतुरव्यते।
 भवेद्विषमहोरात्रं प्रहृभिन्नतरदिगौ।
 वर्षे द्वादशभिर्मासेर्मेलमासश्चोदशः।”
 इति वल्किपुराणे गणमेदनामाध्यायः। ३३।
 मय्यादा। इत्यमरः। (यथा, महाभारते। २।
 ६३। ३६।